

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag
hoorden we over drie knechten.
Een met vijf talenten,
een met twee talenten,
en tenslotte een met slechts één talent.
En al onze aandacht
gaat natuurlijk naar die laatste knecht.
Hij is bang.
Hij durft niets met dat ene talent te doen.
En daarom stopt hij het maar angstvallig in de grond.

Maar als zijn baas dan terugkomt
dan kunnen de anderen
het dubbele aantal talenten teruggeven.
Zij hebben blijkbaar zaken gedaan
en winst gemaakt.
Maar onze angstige knecht,
die het talent in de grond had gestopt,
kan nu maar één talent teruggeven.
En zijn baas neemt hem dat hoogst kwalijk.
"Had dat ene talent dan tenminste nog naar de bank gebracht,
dan had ik tenminste nog rente erbij gekregen."

Wat zou Jezus ons willen leren met deze gelijkenis?
Ik denk het volgende.
Wees niet zo bang.
Durf ook eens een risico te nemen.
Doe eens wat extra's.
Dan laat je Mij zien
dat je echt van Mij houdt,
en dat je niet alleen maar angstvallig
je aan alle regeltjes probeert te houden.

Nou, van dat iets extra's doen,
wil ik u daarom graag nog eens
drie hele eenvoudige voorbeeldjes geven.

Toen ik nog heel jong was
hadden wij als gezin op zondagochtend
altijd samen ons ontbijt.
Vader, moeder, vijf jongens en twee meisjes.
Vooraf had een van mijn zussen snel de kamers beneden
gestoft en gezogen.
En mijn andere zusje, misschien niet zo goed wetend
wat ze moest doen,
had buiten van de heg negen kleine takjes afgeknipt
en op ieder bord zo'n klein takje als versiering neergelegd.
Zo'n beetje als een palmtakje.
Ik zal u eerlijk zeggen:
we waren allemaal diep onder de indruk.
Even iets extra's.
En zeker in een groot gezin als het onze
was er normaal gesproken
nooit zo veel ruimte voor iets extra's.
Daarom was dit zo bijzonder.
Hoe klein het ook was.

In het evangelie is ook een voorbeeld
van een vrouw die wat extra's doet.
Jezus is bij iemand uitgenodigd om te eten.
En dan komt er een vrouw.
Zij heeft een albasten kruikje bij zich
vol kostbare mirre.
Zeg maar een heel duur parfum.
En zij giet dat kostbare parfum
over het hoofd van Jezus.
De leerlingen vinden het helemaal belachelijk.
Geldverspilling!
Zonde van het geld!
Hoeveel armen hadden we voor dit geld
eten kunnen geven!

Maar Jezus denkt er heel anders over.
Jezus waardeert dit extraatje van deze vrouw enorm.
En Jezus zegt zelfs, heel opvallend:
"Overal waar het evangelie in de hele wereld
verkondigd zal worden,
zal ook over het extraatje van deze vrouw gesproken worden!"

En dan stel ik me zo voor,
een missionaris die het evangelie verkondigt
ergens heel ver weg.
In een land met een totaal andere cultuur.
En die missionaris vertelt dan van Jezus,
van Goede Vrijdag en van Pasen.
En dan zegt hij tenslotte:
"Oh ja, nog één ding.
Er was ook eens een vrouw
met een albasten kruikje.." enzovoort enzovoort.
Overal waar het evangelie verkondigd wordt,
moet ook dit er nog even bij worden verteld!

Mijn laatste voorbeeldje.
In het Oude Testament hebben we
een hele beroemde profeet: Samuël.
Het was deze profeet Samuël
die David tot koning zalfde.
Nou, u kunt zich voorstellen
hoe belangrijk deze profeet Samuël was
in de ogen van de mensen toen.

De moeder van Samuël was Hanna.
Ook zo'n geliefde Joodse naam: Hanna.
Hanna was,
schrik niet,
want zo ging dat vaak in het Oude testament,
Hanna was één van de twee vrouwen van Elkana.
Maar Hanna was aanvankelijk kinderloos.

Of, zoals dat beschreven wordt:
De Heer had haar moederschoot toegesloten.
Maar het bijzondere was:
Toch hield Elkana het meest van Hanna,
nog meer dan van zijn andere vrouw Penina,
die hem wel een aantal kinderen had geschonken.

Eens per jaar gingen ze met zijn allen naar de tempel in Jeruzalem.
En dan was daar een groot offerfeest.
Zeg maar een soort feestelijke maaltijd.
En vader Elkana gaf dan aan iedereen een deel,
dus aan zijn vrouw Penina en aan haar zonen en dochters.
Maar aan Hanna gaf hij dan altijd een dubbel deel.

Vind u dat niet ontroerend?
Ik vind dat zo ontroerend.
Uiteindelijk bidt Hanna dan een keer tot God
dat zij toch ook moeder mag worden.
En God verhoort dat gebed.
En zo werd zij de moeder van de beroemde profeet
Samuël.

Wel, drie verhaaltjes over iets extra's.
Ik denk dat dit in Jezus' ogen iets heel belangrijks is.
En nogmaals, Jezus vertelt zo'n gelijkenis niet aan ons
om ons iets te verwijten.
Maar juist het tegenovergestelde.
Jezus wil ons met deze gelijkenis juist aanmoedigen.
Doe eens wat extra's.
Weest niet zo bang.
Wees eens creatief.
Weest niet zo als die laatste onnutte knecht,
die zijn talent in de grond stopt,
maar laat je hart eens spreken.
Doe eens wat extra's voor Mij.
Laat eens zien waar je hart echt zit!